

А. Конфликтът:

❖ Поклонението.

- Небесните същества се покланят на Бог заради неговата творческа сила (Откр. 4:11; Йов 38:6-7).
- От своя страна Сатана желае да получи поклонението на света със „зверове“, на които той дава власт да „създадат“ образ, чрез който може да получи всеобщо поклонение (Откр. 13:2, 4, 14-15).
- Не е изненадващо, че съботата е точка на спорове в такива моменти. Тези, които „пазят Божиите заповеди и вярата в Исус“ (Откр. 14:12), Му се покланят в деня, в който се отбелязва Неговото Сътворение.

❖ Непоносимостта.

- Нашата борба не е физическа, а духовна (Еф. 6:12). Ние не използваме физически оръжия, а духовни (2 Кор. 10: 3-5). Врагът обаче не се колебае да използва физически оръжия срещу нас.
- Не напразно има „горко“ за вярващите, поради яростната атака на Сатана срещу вярната църква (Откр. 12:12). За него всяко оръжие е валидно.
 - 1) Той ни изкушава чрез нашите наклонности (Яков 1:14)
 - 2) Той ни убеждава с тънкости (2 Кор. 4:3-4)
 - 3) Използвайки близки хора (Мат. 10:34-36)
 - 4) Той удря и заплашва (Деяния 5:40)
 - 5) Използвайки изключително насилие (Йоан 16:2)
- Така е действал в историята и така ще бъде последната му атака: измами и тънкости (Откр. 13:13-14); налагане на икономически санкции (Откр. 13:16-17); декрет за смърт за онези, които не му се покланят (Откр. 13:15).

Б. Врагът:

❖ Драконовият трон.

- Драконът е идентифициран като Сатана (Откр. 12:9), докато звярът, чрез който той упражнява силата си, е идентифициран с 4-тия звяр от Даниил 7.
- Откровение 13 е разширено обяснение на глава 12. Започва след опита да бъде убит Исус и последвалото му възнесение (Откр. 12:3-5). Първите стихове разширяват атаката срещу църквата през 1260-те години, докато останалите се фокусират върху събитията, които се случват след гнева на дракона (Откр. 12:17).
- Малко по малко Светия престол на Рим беше оставен в ръцете на църквата, която придоби политическата власт, която ѝ позволи да се превърне в богохулната сила, която преследваше вярната църква (Откр. 13:4-8).

❖ Зараснала рана.

- След векове на използване на силата си да „води в плен“ и „убива с меч“ (Откр. 13:10), самата Римска църква беше отведена в плен и претърпя „смъртоносна рана“ (Откр. 13:3).
- Въпреки че папата запази собствеността върху папската държава до 1870 г., той най-накрая загуби цялата си територия, когато беше създадено Кралство Италия.
- През 1929 г. Ватикана е призната за независима държава. Раната започваше да заздравява. И какво ще се случи от тук нататък?
- С развитието на последните събития ще се търси световен лидер, който да предложи решения на глобалната криза. Сред пакета от решения, предлагани от папството, ще бъде включена неделната почивка като опорна точка за обединението на семействата, хората и нациите.

❖ Агне и дракон.

- Първият звяр се появи от покварата на Църквата, която Исус беше установил. Когато тя получи раната, Сатана потърси „фалшив пророк“, който да заеме нейното място и да ѝ помогне да се излекува (Откр. 13:11; 16:13). Отново той намери своя съюзник от нация, възникнала въз основа на чистите принципи на християнството: Северна Америка.
- Той започна, като имитира Исус (Агнето). Това е републиканска нация (без крале, без корони) и се основава на разделението на две власти (рога): гражданска и религиозна.
- Като първа световна сила, тя вече започна да говори като дракон. Скоро той ще започне да създава закони по религиозни въпроси, които, подкрепяйки папството, ще създадат „образ на звяра“ (Откр. 13:12-14).